

Kapitola třináctá

Hned z rána se do studia přičítal Ted.

„Nicku, Nicku!“ rozrazil dveře a mával novinami. Nick zrovna snídal na gauči a vedle něj seděla Alicia v jeho dlouhém tmavém tričku a kalhotkách. Ted se zarazil. „Promiňte, nevěděl jsem, že už tu někdo bude.“

„To je v pořádku,“ řekla Alicia a natáhla si džíny. „Co jsi to chtěl?“ zeptala se.

„Hádejte kdo je na titulních stránkách!“ Posadil se na zvukový pult. „To asi neuhodneme.“ řekl Nick s plnou pusou. „Zkusíme přítele na telefonu, třeba Linsy Pharrellovou.“ a všichni se začali smát. „Poslouchejte!“ řekl Ted a četl s případným ironickým přizpůsobením hlasu:

„Novinářka: Proboha Linsy, co se Vám to stalo? Linsy: Přestavte si, šla jsem jako obvykle do studia navštívit své dlouholeté přátele... To asi šla do jiného studia.“ poškleboval se. *„Ale střetla jsem se s tou bezcitnou a krutou ženskou Aliciou Reynolds, která mi tak ublížila. Dáš mi autogram, ranařko?“*

„Hej!“ bouchla ho do paže.

Ted pokračoval: *„Vzala moji hlavu, strčila mi ji mezi dveře a mlátila s nimi, dokud mi nezlomila nos. Nemůžu dýchat, jak mě to bolí. Nevím, co ji to popadlo, nějaký amok nebo co.“*

„Tak mlátila jo? Asi málo!“ řekla Alicia.

„Novinářka: To je hrozné, takoví lidé by měli být izolováni od ostatních, mohou být nebezpeční druhým i sobě. Ted' mi povězte, budete na slečnu Reynoldsovou podávat trestní oznámení? Linsy: Zpočátku jsem chtěla, ale jelikož jsme kdysi bývaly kamarádky, tímto rozhovorem bych jí chtěla říci, že jí odpouštím.“

„Ave Linsy!“ podotkla Alicia.

„Je mi jasné, že člověk, který udělá něco tak ohavného, musí mít dost problémů sám se sebou. Ona je vlastně nešťastný člověk. Novinářka: To nejspíš ano. Je to od Vás hezké. Zvlášť ted', když kapelu Holy Divers pohoršují nekonečné soudní tahanice... A sakra!“ zarazil se Ted.

I Nickovi ztuhl úsměv.

„Dříve nu-metalová jednička ve světových hitparádách Holy Divers se soudí se svými vydavateli o částku 80 milionů dolarů, které údajně měli dostat, ale nedostali. Vydavatelská společnost se brání, že částku kapele dávno vyplatila. Holy Divers však stále nepředložili hmotné důkazy ve vlastní prospěch. Skutečné důkazy údajně tají rapper Nick Matsuda, který stále není schopný dostavit se k soudnímu přelíčení. To snad ne...“

„Ta píča!“ zakřičel Nick. „Všechno to úplně převrátila!“

„To si ze mě děláte prdel!“ přiletěl Chuck do studia a za ním Gordon s Joem. „Hádejte, co teď říkali v rádiu!“ vmetl Chuck Nickovi do obličeje.

„A četls tohle?“ zeptal se Ted a hodil po Chuckovi bulvární plátek.

„To kvůli Alicii nás v tom tak vykoupali!“ řekl Gordon.

„Jo, celou dobu by si nás nikdo nevšiml, celej proces by proběhl v klidu, nebýt jí!“ přidal obvinění Joe.

„Tak počkat,“ řekla Alicia. „Byla to snad Linsy, která všechno provalila novinářům.“

„Má žena řekla pouze pravdu!“ přišel poslední člen kapely Dexter. „Ta bestie ji mohla zabít!“ Chtěl se na ni vrhnout, ale Nick se před ni postavil: „Tak moment, skrčku, nejdřív musíš projít přez mě!“ „Ty ji snad pícháš, nebo co?“

„Dost kluci!“ zabrzdil je Chuck. „Ali, řekni nám, jak to bylo.“ „Ta čubka mě začala urážet. Však víte, jak dokáže být zlomyslná, povrchní a závistivá.“

„Mluvíš o mojí ženě, tak se krot!“ začal jí Dexter vyhrožovat.

„Co se tu rozmachuješ, ha?“ uzemnil ho Nick.

Alicia pokračovala: „Začala se navázet do lidí, které mám ráda. Včetně tebe, Chucku a Berenice. To ona rozhlašuje ty lži, že prý jsme milenci. Stála nešikovně ve dveřích. Zabouchla jsem je, ale ona tam měla nos. Její chyba,“ pokrčila lhostejně rameny.

„Udělalas to schválně!“ obviňoval ji Dex. K němu se přidal Gordon: „Díky ní máme skandál na krku! Naše deska je v ohrožení!“

„Celá naše kariéra je v ohrožení!“ dodal Joe.

„Vy hyeny, jaká pak kariéra!“ rozkřikl se Nick. „Nebýt mě a Chucka, tak nejste ani z poloviny tam, kde jste teď!“

„Už nás nebaví dívat se, jak tu šéfuješ!“ řekl Dexter. „Šéfuj? Tak o to ti jde? O moc? A já myslel, že jsme přátelé! Vy jste jenom banda chtivých pijavíc!“ „Jestli se ti to nelíbí, támhle jsou dveře!“ postavil se mu Dex tváří v tvář. Z jeho očí šlehaly plameny nenávisti.

Nick popadl tašku a odešel.

Alicia okamžitě běžela za ním.

„Nedovolím ti, abys odešel!“ Snažila se ho zastavit na parkovišti. „Holy Divers jsou tvůj život!“ „Ale ne za tuhle cenu! Nebudu někde, kde jsem trnem v oku celý kapele! Kromě Teda, abych mu nekřivdil. Ale toho taky brzo vykopnou.“ a nastoupil do auta. „Nech to uležet. Takový kecy nikdo nechte, vašim fanouškům to bude jedno. Hlavně, že ta deska bude kvalitní.“ „Jenže ty ještě nevíš, jak to chodí. Začal jeden a pak se toho chytanou další šťouralové, půjdou do hloubky. Já nechci bejt denně na titulních stránkách bulváru.“ „Tak uspořádej konferenci. Tiskovku. Uveď věci na pravou míru.“ „Sežerou mě zaživa.“ „Musíš se tomu postavit čelem, Nicku, zvládneš to. A té čubce se za ten nos klidně omluvím, když to bude nevyhnutelné.“

Nick vystoupil z auta a objal ji. „Ty seš moje zlatíčko. Ještě že tě mám.“ a zavřel oči. Alicia cítila jeho rozbušené srdce, které se postupně uvolňovalo. Díky vůni jejích vlasů a doteku hebké kůže se uklidnil. Věděl, že na ni jedinou se mohl v této chvíli spolehnout. Ona jediná mu rozuměla, aniž by znala celou pravdu, stála při něm a cítila jeho emoce. Nick neměl strach z pošpinění jména kapely. Měl strach z toho, že senzacechtiví novináři se mu nabourají do soukromí. Měl strach, že se celý svět dozví o Anně.

Brzy z rána měla i Anna Matsudová návštěvu. Přijala ji v hale. K jejímu překvapení to byla osoba, kterou hodně dlouho neviděla a ani v nejmenším by ji tu nečekala.

„Lindsay?“ divila se. „Co ty tady a tak brzy ráno?“ „Ahoj zlato.“ a políbila ji na tvář. Přes žalostný pohled na sestřenčiny zapadlé oči a šedou pleť se překonala k soucitu.

Usadily se v obýváku. Lindsay na sedačce, Anna k ní přijela na vozíku.

„Co se ti stalo s nosem?“ divila se Anna její náplasti a obrovské modřině. „Nečetlas noviny?“ divila se dotčeně Lindsay. „Ne.“ „Sou toho i plná rádia a televize.“ Anna kroutila hlavou. „Stejně jsem ti to chtěla říct.“ „Co jsi mi chtěla říct?“

Lindsay nasadila nevinný pohled: „Nejdřív jsem ti chtěla říct, že cítím s tebou, a kdybys cokoli potřebovala, já a Dexter jsme ti plně k dispozici,“ chytla ji za ruku neupřímně. „Takže teď už to ví celá kapela. Díky, Matsudo.“ zabrblala polohlasem. „A jako tvoje kamarádka a milující sestřenka - je mou povinností ti říct, čeho jsem byla svědkem. Mám tě strašně moc ráda, proto nedovolím, aby tě dál tahali za nos.“ „O čem to mluvíš? Proč jsi tak vážná?“ divila se Ann. Lindsay si dobře rozmýšlela, co jí řekne a jak řečené podle zaobalí do nevinného obalu.

Jak si tak Nick s Aliciou stáli v objetí na parkovišti, z ničeho nic se Alicia zarazila. „Počkat, tady něco nehraje,“ pustila se ho. „Lindsay popsala můj útok na ni jak z hororu. Proč ale neřekla, proč jsem ji napadla?“ „Přece nebude říkat, že se do tebe navázela,“ pousmál se. „Ne, Nicku, to nemyslím. Řekla jim o útoku, o žalobě, ale proč neřekla o tom polibku?“ a Nick se zamyslel. „Viděla, jak tě líbám, takovej drb by si nenechala ujít. Byl by to skandál roku.“ „Má strach, že jí znova rozbiješ hlavu?“ poškleboval se. „Ne, ta držka se nebojí ničeho. Pro senzaci by udělala cokoli. Podle mě chystá něco většího. Silnější úder. Zasadí ránu přímo do srdce. Já Lindsay znám, Nicku. Něco takovýho si nenechá pro sebe.“ A ten se zhrozil. Konečně mu to došlo.

„Ann!“ lekl se a nasedl do auta. „Opatruj se, pak ti zavolám!“ Nastartoval a okamžitě pádil domů.

Po silnici to švihal stokilometrovou rychlostí.

Doma byl během chvilky. Autem ani nezajel do garáže, jen zabrzdil na chodníku a uháněl domů.

Zapráskl dveře a přes halu utíkal ke schodům, ty bral po dvou.

Jako nepřítel vyrazil dveře Annina pokoje. Ale ona tam nebyla. Zoufale ji začal hledat nejprve na balkoně, poté se porozhlédl po zahradě. Vše bylo prázdné. A ta prázdnota ho doháněla k zoufalství. Nebyla tu. Kde asi mohla být? Nick se začal chytat za hlavu. Hlavou se mu honily nejrůznější myšlenky.

Odešla? Opustila mě? Ale věci tu má. Neodešla. Byla tu vůbec Lindsay? Třeba je to jen planej poplach. Ne, jsem si jistej, ta mrcha tu byla. Ale proč není Anna ve svém pokoji?

Poté uslyšel dutý zvuk, jako když spadne nějaká malá plastová lahvička a kutálí se po kachličkách. Napadlo ho vejít do koupelny.

„Můj Bože...“ zhrozil se, když otevřel dveře. Ve vaně ležela Anna. Po ústa měla napuštěnou vodu a z vany trčela její levá ruka. Na zemi ležela plastová lahvička od prášků na spaní.

Nick se rozběhl a vytáhl Annu z vany. Ještě dýchala, ale její puls byl velice slabý. Osušil ji a zabalil do ručníku. Snažil se ji probrat plácáním po tváři. Když se jí podíval pod víčka, její oči byly vyvrácené.

Pak ho napadlo přenést ji k záchodové míse a strčit jí prst do krku. Když zvracela, držel ji, aby nespada. Podlamovala se jí kolena, nebyla schopna se udržet. Ale už začala přicházet k sobě. „No tak!“ poplácal ji znova. Anna se na něj podívala tupým pohledem. „Co to vyvádíš? No tak! Probud' se!“ „Nicku...“ vyvrátila hlavu. Nick ji držel v náručí. Poté jí vlhkým ručníkem utřel obličej.

Anna se roztřásla zimnicí. Nick ji uložil v posteli a přehodil přes ni ještě jednu deku. Lehl si k ní a držel ji v náručí, aby ji zahřál.

„Pane, tady je ta káva.“ Carmen přinesla konvici horkého nápoje. Táč položila na noční stůl a nalila plný šálek. „Měli bychom ji odvést do nemocnice,“ řekla. „Uvidíme,“ řekl Nick a opřel Annu o sebe tak, aby seděla. Pomohl jí napít se. „Už přichází k sobě. Proboha Carmen, proč jste ji nechala bez dozoru?!“ „Promiňte, pane. Byla tu paní Lindsay Pharrellová, tak jsem se vrhla na práci v kuchyni. Ani nevím, že madam odešla,“ hájila se. „A nevíte, o čem si ty dvě povídaly?“ „No promiňte, copak poslouchám za dveřmi?!“ nařkla se. „Carmen! Prostě mi řekněte, jestli jste něco nezaslechla...“ Carmen chvíli mlčela.

„Vzpomínám si, když jsem do obýváku nesla kávu, úplně náhodou jsem slyšela, jak paní Lindsay mluví o jejím střetu se slečnou Aliciou. Ale toho jsou plné noviny. Chcete to slyšet?“ „To je dobré, byl jsem v první řadě, když Alicia rozbila té semetrice nos. Ať už ta mrcha říká cokoli, dostala, co si zasloužila. A neříkala už nic jiného?“ „No... ale já vážně neposlouchala schválně! Rozsypal se mi cukr, musela jsem to zamést a při tom...“ „Carmen! Nestyďte se a mluvte! Potřebuji vědět, co přesně jí Lindsay řekla.“ „Prý viděla Vás a tu slečnu ve studiu jak se, no... líbáte,“ řekla potichu. Nick se chytl za hlavu. „Ještě něco?“ „Už nic. Nebo alespoň víc už jsem nezaslechla. Pane?“ „Ano?“ Zvedl obočí. „Je to pravda?“ Nick si vydechl. „Díky za kávu, Carmen.“ Služebná pochopila, kde je její místo. „Omluvte mě.“ A odešla z pokoje.

Nick do Anny postupně dostal celou konev kávy. Mezitím ještě dvakrát zvracela. Byla vysílená, ale při vědomí. Nick jí znovu otřel obličej a ruce.

„Co jsi to, proboha, chtěla udělat?“ Držel ji v náručí. „Takovou šílenost už nikdy nedělej!“ „Je smutné, že abych si získala tvoji pozornost, musela jsem si sáhnout na život.“ řekla slabě. „Seš normální?! Co kdybych nepřišel? Mohlas umřít!“ „A tys mě zase zachránil, ty můj anděli.“ A přitiskla se k němu pevně. „Tohle už nikdy nedělej. Vážně jsem se bál.“ „Já jsem se bála, že už jsem tě ztratila. Ale teď vím, že ti nejsem tak úplně lhostejná. Mohls mě nechat v té vaně se utopit a mít už klid. Ale tys mě zachránil.“ „A udělal bych to pokaždé, nikdy bych tě nenechal zemřít. Budu za tebe bojovat do posledního dechu.“

„Miluješ ji?“ zeptala se na rovinu. Nick se zarazil. „Buď ke mně upřímný.“ Posadila se a podívala se mu do očí. „Miluješ ji?“ „A koho jako?“ „Aliciu. Ty ji miluješ, je to tak? Poznala jsem to už dřív, jen jsem si nebyla jistá, kdo je ta žena. Teď už to vím.“ Nick se od ní odtáhl a odvrátil pohled. „Podívej Ann...“ vydechl si. „Nevím, co ti řekla Lindsay, ale ano, viděla nás, jak se líbáme. Vyhodilas mě z domu, byl jsem naštvanej a zároveň zoufalej. Spal jsem ve studiu. Ona přišla dřív, řešili jsme pracovní věci, pak byla najednou blízko a já se neovládl. A v tom přišla Lindsay. Nebylo ode mě fér vrhnout se na cizí ženskou den po rozchodu. Nic pro mě neznamená. Měl jsem vztek na sebe, na tebe, na všechno okolo. Jen jsem ji využil, byla to chyba.“ „Opravdu pro tebe nic neznamená?“ „To víš, že ne. Pojď ke mně.“ Objali se. „Už mě nikdy neopouštěj,“ řekl. „A ty mi nikdy nedovol, abych to udělala.“

Alicia navštívila salon svojí kamarádky Katie. Byla velice překvapená, protože salon už byl plně vybaven. Kadeřnická křesla, masážní lehátka, zrcadla, sušáky, pracovní stolky... Na stěnách visely i plakáty modelek s účesy odsvětových stylistů. Alicia nevěřila vlastním očím. Zastavila se uprostřed hlavní místnosti, kde byly komponenty nachystané na kosmetiku. Chvíli jí trvalo, než všechno to nové vstřebala.

Po chvíli přišla Kate. Lépe řečeno, nejdřív přišla obrovská krabice a až pak byla vidět ona. „A hele, máme návštěvu!“ Odložila krabici a objala Aliciu. „Posaď se u nás.“ „Tak jak se

ti nakupuje?“ zeptala se Alicia a posadila se do pohovky, která byla vyhrazená pro zákaznice čekající, až na ně přijde řada. „No paráda, paráda! Výbavu už mám a materiál jsem koupila dnes dopoledne. V autě mám ještě čtyři takovýchle krabice.“ „Fajn, pomůžu ti.“ „Nic takového, slečno. Teď si dáme ledový káfe. Mám už toho lítání dost. Složím to až zítra.“ „Budeš tu i přes víkend?“ zeptala se Alicia. Katie šla do kuchyňky za dveřmi a připravila dvě frapé. „No jistě, v pondělí chci otevřít.“ řekla rozhodně. „Počkej, počkej, to už máš vyřízený papíry?“ „No samozřejmě, živnost, všechno.“ „Teda, jak to všechno děláš, zařídit výbavu a ještě oběhat úřady?“ divila se Alicia. „Vrhla jsem se do toho po hlavě,“ usmála se a napila se osvěžující kávy. „A stačily ti peníze?“ „A ještě mi zbylo. Kupuju kvalitní materiál, ale dostupný všem. Víš, nechci tu mít snoby, chci to hlavně dělat pro normální ženský, který doma vaří a starají se o děcka a čas od času si potřebují odpočinout. Pochopitelně podle toho nasadím ceny.“ „Takle jsem si to nějak představovala,“ usmála se Alicia. „Salónů pro fifleny, který to ani nepotřebujou, je tu plno, ale kde se mají odreagovat normální ženský? Máš moji plnou podporu. Ale doufám, že mě nebudeš házet do jednoho pytle s těma fiflenama a pozveš mě,“ usmála se. „Blázníš, budeš moje první zákaznice!“ řekla nadšeně. „Nebýt tebe, tak nic z toho nemám.“ „Teď už ale musíš zabrat sama.“ „Já vím a nezklam tě.“ „O mě nejde, hlavně nezklam sama sebe, je to tvůj sen.“ A Kate se pousmála.

„Málem bych zapomněla!“ řekla Kate a vytáhla z kabelky bulvární plátek, kde byla vyfocená Lindsay s rozbitým nosem. „Věnuješ mi autogram?“ Alicia se začala smát. „Ty seš blbá.“ „Myslím to vážně, máš moji plnou podporu! Ani nevíš, kolikrát jsem si něco takového představovala.“ „Přehnala jsem to.“ „Přehnala?! Být na tvém místě já, urazím jí hlavu.“ A obě se začaly smát. „Ale stejně, měla jsem se ovládat.“ „A jaký to bylo?“ „Úžasnej pocit úlevy. Jako když zašlápneš švába, kterej ti zaneřádl celou kuchyň,“ usmála se spokojeně. „To věřím.“ „Horší je, že se mnou smetla i Nicka a celou kapelu. Dnes ráno se pohádali a jeden z kolegů ho v afektu vyhodil. A znáš Nicka. Horká hlava, na všechno kašle... Vyčítala bych si, kdyby se rozpadli kvůli mojí blbosti.“ „Jo, četla jsem to o těch penězích. Ale zas, podívej, neříkej mi, že Lindsay to na ně nasbírala během jednoho dopoledne, zatímco čekala, až ji vezmou v nemocnici na řadu.“ „No to je fakt. Musela to mít nachystaný a jenom čekala na vhodnou příležitost. Ale mám o Nicka strach.“

„A jak je to vlastně s váma?“ „Tisíckrát jsem se ho snažila od sebe odehnat, ale nejde to. Dnes v noci jsme byli spolu.“ „Cože?!“ vyjekla. „Jo... Moje blbost. Přišla jsem za ním do studia. Jeho manželka ho vykopla z domu, tak teď nocuje tam. Teda vlastně nocoval. Přinesla jsem mu čistý věci a něco k jídlu. Jeho oblíbený placky se sýrovou omáčkou,“ pousmála se zamilovaně. Katie se to ale moc nelíbilo. Měla na jazyku tajemství, které jí Nick svěřil. Ale nesměla to v žádném případě prozradit. Všechny by to zničilo. „Pak jsme si povídali, tančili...“ Pokračovala Alicia. „A pak jsme se milovali na zemi skoro celou noc. Je mi jasný, jak to zase dopadne, ale nelituju toho. Jsem ráda za každé okamžik s ním.“ „Ty blázníku,“ objala ji Katie. „Měla by ses od něj konečně odpoutat. Ten chlap ti přinese jenom neštěstí.“ „Ne, Kat, já budu o něj bojovat. Anna ho vyhodila. Teď přišla moje šance, budu se o něj prát. Miluju ho a vím, že on miluje mě.“

„Počkej, počkej, Amazonko. Zkus chvíli vyčkat. Třeba je to jen přechodný a on se k ní vrátí.“ snažila se vyvrátit Aliciino odhodlání. „Katie, oni už spolu pět let nespali! Tak mi řekni, proč si ho furt drží?!“ „Ali, podívej, nevidíš do toho, nevíš, jak to je. Být tebou, tak dám ruce pryč.“ „Co se děje?!“ zaútočila Alicia. „Proč se mě snažíš přemluvit, abych Nicka

nechala?!“ „Já se o nic nesnažím, zlato, jen nechci, abys byla nešťastná! Stačí mi, jak s tebou Nick cvičí. Odejde od své ženy, vyspí se s tebou a ráno tě odkopne. A jak potřebuje, tak si tě zase usmíří a je to pořád dokola. Kašli na to, beruško. Raději si najdi někoho, kdo se ti plně odevzdá a bude žít jen pro tebe a pro to malé. S Nickem budeš mít všechno na půl. A to přece nechceš.“

Alicia uronila slzu. „Promiň Katie, nechtěla jsem být zlá. Víím, že to myslíš dobře a víím, že bych to tak měla udělat. Ale taky víím, že bez Nicka nemá můj život smysl.“ Katie ji znova objala. „To chce čas, beruško. Přijde ti do cesty někdo, kdo bude tvá opravdová láska. A ty budeš konečně šťastná.“

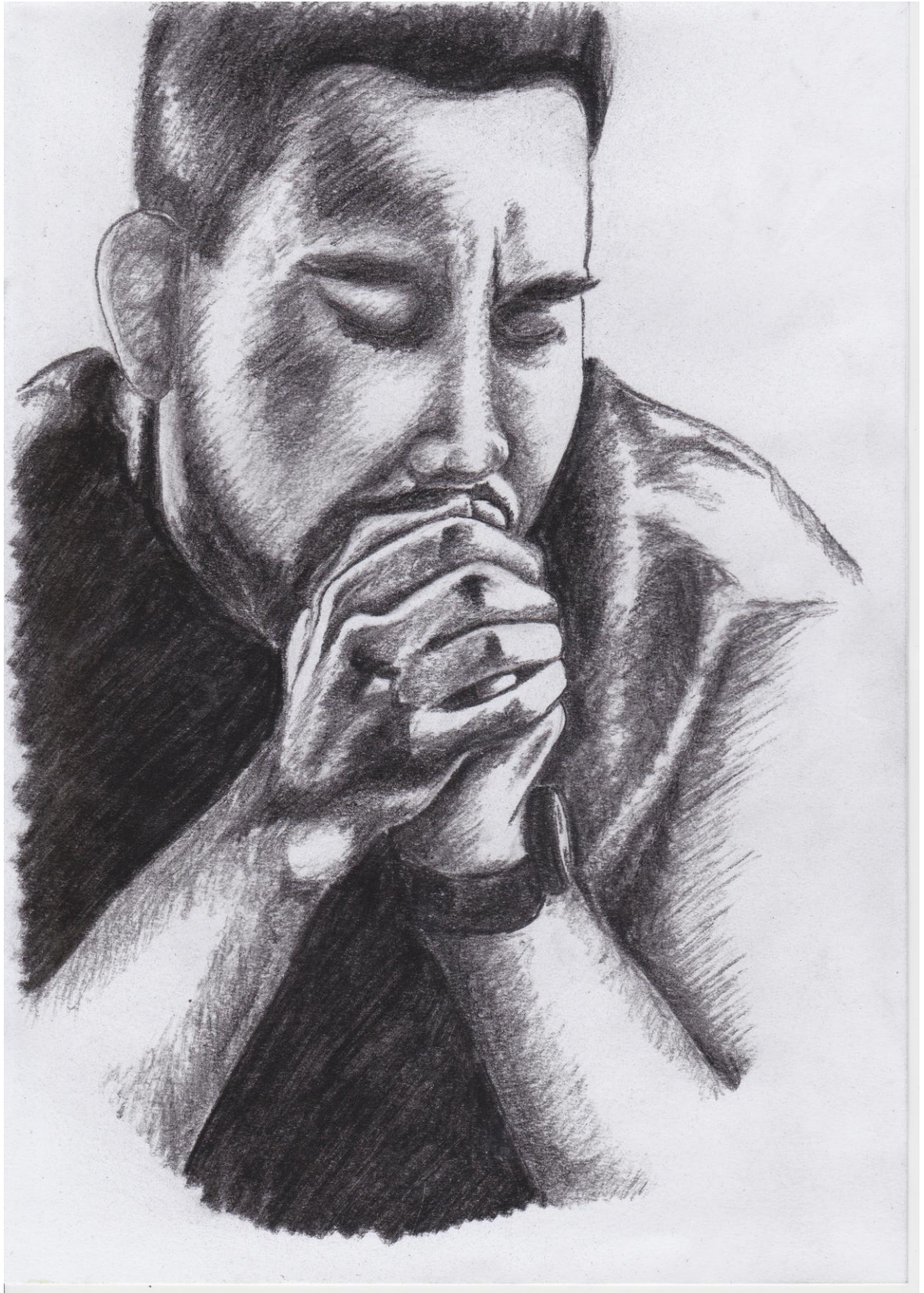
Odbyla půlnoc. Černá tma zahalovala svým pláštěm vilovou čtvrť v Malibu. Jediné světlo rozléhající se do prostoru bylo osvětlení pláže a diskoték dole u moře. Byla velice zvláštní noc. Měsíc a hvězdy byly zahaleny do temných mračen. Jindy bývá slyšet skřehotání cvrčků a cikád ze zahrad, ale dnes nic. Jen ticho a křik výčitek svědomí.

Nick seděl na balkoně svého pokoje a kouřil Marlboru. Rozhodl se dnes v noci vypít celou láhev whiskey. Anna už dávno spala. Služebná spala. Ale Nickovi se usnout nedařilo. S každou sklenkou, kterou si dolil, uviděl před sebou obraz polomrtvé Anny ve vaně. Nedokázal přejít přes myšlenku, že za všechno může on. To kvůli němu se chtěla zabít. Je to jako kdyby se ji pokusil zabít on sám. Celých pět let ji zachraňoval a teď ji chtěl odstrčit. Vyhodit jako starý použitý nábytek, který by nahradil novým.

Alicia... kéž by tu byla se mnou. Stačilo by mi jednou jedinkrát přivonět k jejím vlasům a vše by zmizelo. Ty pocity viny, výčitky svědomí... Stačil by jedinej pohled do jejích očí a proud moře by mě odnesl daleko od tohoto světa plného bolesti. Bylo by to tak snadný, Matsudo, nechat ji se utopit. Jen zavřít dveře a odejít. Nikdo by tě neviděl. Bylo by to jako probuzení se z noční můry. Zavřít dveře a v klidu odejít.

Poté se ale sám na sebe naštvál a šlehl sklenkou o zem. Ta se roztříštila na tisíc kousků. Chytl se za hlavu.

Podívej se, co s tebou těch pět let udělalo. Seš zrůda! U oltáře jsi Anně slíbil věrnost a lásku v dobrém i ve zlém, ve zdraví i v nemoci. Tak kde je ta tvá láska teď, Matsudo? A věrnost? Neznáš význam tohoto slova, je ti cizí. Provádíš vše, co se ti dříve hnusilo. Tvůj chťič tě přivedl až sem. A málem zabil tvoji ženu. Jak můžu vědět, že se o to nepokusí znova? Skoncovat s Aliciou jednou pro vždy. Půjde si svou cestou a já svou. To dítě stejně nikdy nechtěla... ale když odejde Alicia, už tu budeš navěky sám.

Alicia taky nemohla usnout. Seděla na terase při svíčke a koukala dolů na moře. Byla to zvláštní noc. Ani jedna hvězda. Ani měsíc nevyšel. Vše bylo temné a ponuré. Chvillemi zavál chladný vánek. Takový vánek, až člověka zamrazí v kostech. Bylo ticho. Ze spodu bylo slyšet moře narážející plnou silou do skal. To temné hučení a šumění, které se rozlehne do prázdna. Poslouchala to šumění. Poslouchala ho do hloubky.

Náhle ji vylekal zvonek dveří. Do toho ticha se rozlehl jako zvuk polnice.

„Kdo je tam?“ zeptala se za dveřmi. „To jsem já.“ „Kdo *já*?!“ řekla nepřijemně. Ale jeho hlas poznala. A také poznala, že trochu přebral. Nakonec ho pozvala dál.

„Doufám, žes nespala.“ řekl Nick a vešel. „To bych ti neotevřela. Nemůžu usnout, sedím na terase. Pojd', sedneme si do obývacího pokoje,“ pozvala ho dál. „Dáš si něco k pití?“ „Máš whiskey?“ „A kromě whiskey?“ podívala se na něj přísně. „Chápu. Bude mi stačit voda.“ A posadil se pohodlně do pohovky. Alicia jemu i sobě přinesla vodu. „Doufám, žes neřídil v tomhle stavu.“ „Neboj se, dával sem pozor, abych ti nenechal plot.“ A vodu vypil do dna. „Můžu ti nějak pomoci?“ Usadila se do křesla nohou přes nohu. Sukénka župánku jí sklouzla po hladkém lýtku a odhalila se až ke stehnům. Nick těžce polkl. „Jen jsem se chtěl zeptat, jak se máš.“ „V jednu ráno?“ podívala se Alicia. „Kam jsi vůbec ráno zmizel?“ „Jel jsem si něco ověřit,“ vydechl si. „Jo tak ověřit?! Podívej se, Nicku, je po jedné ráno a můj mozek ty tvý jinotaje už fakt nebere. Tak prosím, stručně.“

„Anna se pokusila o sebevraždu.“ „To bylo hodně stručný.“ Pak se ale zamyslela. „Počkej, cože?! Proč?!“ Nick zavřel oči. Znova před sebou viděl její bezvládné tělo ponořené ve vodě. Myslel si, že když se z toho vypovídá, že se mu uleví. „Lindsay jí řekla o tom polibku. Našel jsem ji ve vaně, spolykala prášky na spaní, chtěla se utopit. Nedovedeš si představit tu bezmoc,“ kroutil hlavou. Alicia si k němu přisedla a začala ho hladit po zádech. „Ležela tam a málem umřela kvůli mně.“ „A co bylo pak?“ „Vytáhl jsem ji z vany a nechal ji, ať se vyzvrací. Pak dostala zimnici. Třásla se mi v náručí a já ji nemohl nijak utišit, jen čekat, až to přejde, jestli vůbec. Báł jsem se, že mi zemře v náručí. Bylo to strašný. Trvalo, než přišla k sobě. Měla panenky vyvrácený vzhůru, žádný oči, jenom bělmo. Dovedeš si to představit?“ Uronil slzu. „Je mi to líto, Nicku, opravdu. Vím, jak ti muselo být.“ Soucítila s ním a přitom jí naskákala husí kůže. „Hlavou se mi honí ty nejhorší myšlenky. Málem mi zemřela v náručí mojí vlastní vinou.“ Objala ho. „Nebyla to tvá vina, Nicku. Anna se tak rozhodla. Víš, možná to bude znít tvrdě, ale ona se bude muset smířit s tím, že ty ji už nemiluješ. Pokud vím, tak to ona tě vyhodila z domu. Co teda chce? Ty ji už nemiluješ a nemilovals ji ani před tím, než jsi mě poznal. Ať jsem to já nebo to bude jiná žena, do které se zamiluješ, ty od ní stejně odejdeš. A Anna se s tím bude muset vyrovnat, je to těžké, ale nic jiného jí nezbyvá.“ „Jenomže ona má jenom mě,“ řekl zoufale. „Nemůžu se na ni vykašlat.“ „Tak ji budeš raději podvádět a dál klamat? To si přece nezaslouží.“ „To ne, ale nenechám ji samotnou. Je příliš slabá a zranitelná. vzdal jsem se pro ni svého života. Musím se zase k tomu vrátit.“ „Nicku, ale ty seš úplně mimo. Vzchop se trochu! Vždyť ty se úplně třeseš a pláčeš tu jako dítě.“

„A co mám podle tebe dělat?! Alicio, já už nemůžu dál, nemůžu...“ a lehl si jí do klína. Alicia ho začala hladit po tváři. Její dlaň smočily Nickovy horké slzy. Nechápal, co se to s ním děje. Jindy tak tvrdý chlap a dnes se nervově zhroutil. „Bude to dobré, láska. Annie se přece z toho dostala, ne? Jsi hrdina, zachránil jsi jí život. Annie tu bude s tebou dál.“ „Bylo

nepopsatelný vidět ji znovu umírat, Bože, proč? Jestli to takhle teď bude pořád, já...já už to nevydržím!“

„Znovu?“ zarazila se nechápavě. „Vzpomínáš, jak jste mě tehdy drbali za to, že jsem nedošel na tu schůzku s právníkem?“ „A pak jsi spal celý den tady?“ „Tak to bylo poprvé. Poslední dobou je toho na mě nějak moc. Přestávám to dávat. Su srab, neumím se tomu postavit čelem. Dusím to v sobě, tvářím se, že se nic neděje a teď tu brečím tobě, které jsem nejvíc ublížil. To já bych se měl vzdát mého hnusného života.“

„Tak dost, Nicku, tohle už nikdy neříkej!“ „Už bych nikoho netrápil.“ „Já tě potřebuju, rozumíš?!“ Chytl jeho tvář, aby se jí díval do očí. „Ty seš silnej chlap. A v kapele seš nepostradatelný člověk. Navíc je tu někdo, kdo tě potřebuje.“ Nick pohladil její břicho. Chvilí se na ně mlčky díval. „Hned je mi líp.“ A zavřel oči.

Během chvíle usnul Alicii v klíně. Byl vysílený. Jeho zoufalá scéna byla posledním projevem únavy. Únavy za posledních pět let života ve věčném strachu, že když se vrátí domů, Anna už tam nebude.

Alicia nechala Nicka ležet na gauči. Přikryla ho dekou a sama si šla lehnout do ložnice. Byla to opravdu zvláštní, temná, kalná noc. Převalovala se, jako kdyby ležela na trní. Pořád přemýšlela nad rozhovorem s Nickem, snažila se vypátrat, co vedlo Annu k pokusu o sebevraždu. Vrtalo jí hlavou, že v tom musí být něco víc. Pomalu usínala s bouřlivými myšlenkami.

Ale z jejího lehkého spánku ji vytrhl mužský výkřik. Šla se okamžitě na Nicka podívat. Trápila ho noční můra. Celý se třásl. Na čele se mu srážely kapky potu.

„Ššš...“ Pohládila ho po tváři. Snažila se ho něžně probrat. Ale stejně se polekal, když se vzbudil. „Co se stalo?“ posadil se vystrašeně. „To nic, jenom zlý sen. Už je to pryč. Jsi tu se mnou. Jenom ty a já a naše miminko,“ pohládila ho po ruce. „Jsi hodná,“ pousmál se bolestně. „Pojď si lehnout ke mně,“ řekla. „Nechci tě obtěžovat. Neměl jsem vůbec jezdit. Ani nevím, proč jsem to udělal.“ „Začals mi důvěřovat a to je dobré znamení. A teď už si pojď lehnout.“

Ale ani pohodlná postel nedala klid jeho spánku. Na lůžku se akorát převaloval. Tak si raději šel sednout na balkon, aby Alicii nebudil. Pozoroval svítání daleko za mořem.

Když Alicia sešla ráno dolů do obýváku jen tak v župánku, Nick už byl oblečený a po snídani. Na stole bylo nachystané pečivo, sýry a šunky. Vedle talíře stála sklenice čerstvého mléka.

„Odcházíš?“ podívala se. „Musím se vrátit domů.“ „Aha...“ Nick k ní přistoupil a něžně ji uchopil za paže. Podíval se jí vřele do očí: „Ale přesto ti za všechno děkuju. Moc jsi mi pomohla.“ „Jo, to je dobrý. Ty tu můžeš přespat kdykoli budeš chtít,“ polkla slzy. Nick ji políbil na čele. Poté se vydal ke dveřím.

„Nicku, počkej ještě,“ zastavila ho. „Víš... To co se s tebou děje... Chtěla bych ti pomoci.“ „Ale ty mi už pomáháš, víc, než si umíš představit,“ usmál se na ni. „Kdysi jsem na Sorbonně studovala psychologii. Dva roky. Nicku, to, cos předvedl v noci, nebylo zdravé. Měl bys vyhledat odborníka, který by ti pomohl celou tvoji situaci zvládnout. Nechci se tě pořád vyptávat, ale je jasný, že u vás doma se něco děje, něco, co tě zžírá zevnitř. Ty se snažíš to potlačovat, ale takhle se to bude jenom hromadit a...“ „Takže dva roky na Sorbonně tě vedou k závěru, že jsem blázen?!“ „Ne...“ „Podívej, já to zvládám, jasný?!“ rozzlobil se. „Nicku, sice nevím...“ „To teda nevíš!“ křikl, až se Alicia polekala. „Nikdo z vás nemá páru,

jaký to je!“ „Možná právě proto by ti mohl odborník pomoci.“ „Nepotřebuju ke cvokařovi, jasný?!“ „Dobře, tak se nerozčiluj! Jen hledám způsob, jak ti tvoji situaci ulehčit.“ „Zvládnou to sám!“ „Jo jasně, v noci malá holka, ráno zase kabrňák!“ „Tak promiň, že jsem tě obtěžoval! Byla chyba sem chodit!“ a hrnul se ke dveřím. „Nicku, počkej!“ Ale on zapráskl dveře.

Alicia se plácla do čela a vyčerpaně vydechla. Tuhle situaci nezvládla.

Kapitola čtrnáctá

Kate byla už od samého rána v salonu. Umývala štětce, leštila sklenky a misky na barvy. Při práci se spokojeně usmívala. Představovala si, jak už jsou v salonu zákaznice a jak vše šlape, jak má.

„Tady se někdo vznáší na obláčku,“ přišla Alicia. „Pověz mi, kdopak je na tom obláčku s tebou?“ usmála se. „Jenom krémy a štětce,“ řekla a vrátila misku do poličky. „Alespoň nemáš takový trable s láskou jako já.“ Posadila se do křesla.

„Můžu ti tu s něčím pomoci?“ nabídla se Alicia. „Ne,“ usmála se, „vše je hotové, jenom se tu kochám. Ale můžu ti udělat obočí, nehty, čištění pleti... Alespoň se uvolníš. Vypadáš unaveně.“ „Taky že jsem skoro nespala. Celou noc byl u mě Nick.“ „Ále! Placák?“ Nastavila dlaň na plácnutí. „Nic nebylo,“ povzdechla si. „Vlastně to bylo docela hrozný.“ „Holt Nick už není nejmladší, občas se stane, že nějaká část těla začne vynechávat,“ rýpla si. Začala míchat barvu na obočí. „Hele neposmívej se, jo! Takhle to vůbec nebylo. Vlastně, když se zamyslím, tak raději tohle než to, co se stalo doopravdy...“

Na rozdíl od druhých, Anna spala velmi klidně. Pospala si až do desíti hodin. Byla velice odpočatá a spokojená. Nick jí nachystal snídani, aby se spolu najedli. Bylo úspěchem, že sešla dolů do kuchyně. Do této doby většinou bývala zavřená ve svém pokoji v prvním patře. Ale dnes spokojeně snídala se svým manželem.

„Jenom záříš,“ řekl Nick, když si mazal toast marmeládou. „Jsem šťastná,“ usmívala se. „To rád slyším.“ „Úplně se mi změnil život, když nám teď nastal nový začátek.“ Ale Nick se zakuckal. „Nový co?“ „Nový začátek. Zachránils mi život. Můj život teď patří tobě. Bude to jako dřív. Už žádné výčitky, žádné morbidní řeči. Změním se Nicku, přísahám.“ Chytla ho za ruku. Tak rozzářený pohled u ní dlouho neviděl. Připomnělo mu to scénu, kdy ji požádal o ruku.

„Máš pravdu. Měli bychom začít znova. Žádné sebelitování, žádné milenky, jen ty a já.“ pohládl její ruku. „Pamatuješ, jak jsi to říkával, když jsem onemocněla? Jen ty a já proti celému světu.“ „Jo, přesně tak. Proti celému světu...“

„Sed' klidně!“ napomínala Katie Aliciu, když jí vytrhávala obočí. „Tobě se to řekne, vyprávět story o Nickovi, nechat si rvát chlupy a ještě sedět v klidu!“ bránila se Alicia. „Ali, něco ti povím. Máš moji hlubokou poklonu.“ „Proč jako?“ divila se Alicia. „Poslat chlupa jako je Nick k psychiatrovi, to chtělo pořádnou dávku kuráže.“ „No a co je na tom? Chtěla jsem mu pomoci. Nechápu, proč na mě řval.“ A Kate se začala smát. „Ali, chlapi jsou od přírody ještětní tupci a ten tvůj Nick s jeho mega egem jim kraluje. Vážně sis dovolila moc ho

poslat ke cvokařovi.“ „Kat, jen jsem mu doporučila konzultaci s odborníkem, neposlala jsem ho do blázince.“ „Ale on to tak bere. Je příliš hrdej na to, aby si přiznal, že už to prostě nezvládá.“ „Ach jo! Proč jsou chlapi tak sebestřední?!“ zahartusila Alicia. „Kat, kdybys ho viděla, byl jak malý dítě. Bylo mi ho strašně líto. Už to, že nepřišel kvůli sexu, značí, že něco není OK.“ „Jo, je to divný, když si chlap chce jen povídat. Poslyš, není náhodou gay?“ „Kate! Tohle není sranda! Něco se s Nickem děje a já nevím co. Znepokojuje mě to. Víš, občas mě napadá, že bych si promluvila s Annou z očí do očí a uvedla vše na pravou míru, když on není schopnej postavit se tomu čelem.“

Ale to se Kate zhrozila: „Ne, ne, ne! To nesmíš!“ „Klid, Katie. Jen říkám, co se mi občas honí hlavou. I když, proč ne? Není to zas tak blbej nápad.“ „A co tím získáš? Myslíš, že ti Anna řekne, jaký mají problémy? Ještě to zhoršíš a Nickovi doma pořádně zavaříš.“ „No jo. Stejně na to nemám dost odvahy. Snažím se teď vyvarovat všem stresům.“ „Takže si to mimčo necháš?“ usmála se Kate. Alicia si vydechla. „Bude těžký si ho prosadit, hlavně u Chucka. Předpokládám, že se se mnou přestane bavit. Ale já věřím Nickovi, že se o mě postará. Sice nevím jak, ale vím, že on už si najde způsob, jak trávit čas se mnou a dítětem.“ „To ráda slyším, zlato,“ pohladila ji po paži.

„Mimochodem, už jsem si vzpomněla, proč jsem za tebou přišla.“ „Super,“ pousmála se. „Kromě stěžování a nadávání na Nicka, jsem ti přinesla V. I. P. vstupenku na dnešní show na Venice Beach. Je to soukromá akce. Budu tam zpívat sólo i s klukama. Co vyhodili Nicka, museli na poslední chvíli překopat program. Dovedeš si představit tu atmosféru ve studiu?“ „Počkej, takže Nick teda končí?“ divila se Katie. „Co já vím... Je tvrdohlavěj jak mezek. Ještě to s ním musím probrat. Pokusím se ho přesvědčit, aby se vrátil. Každopádně večer přijď, velice ráda tě tam uvidím.“ Usmála se. „A já velice ráda přijdu.“

Bar na Venice Beach byl ověňčený lampliony a barevnými světly. Byl postavený z bambusu, rákosu a palmových listů. A párty, která v něm probíhala, byla uspořádaná na počest otevření yachtclubu, který k baru patřil. Všude bylo plno lidí a samí V. I. P. hosté. Osvěžující drinky tekly proudem.

Při baru stálo podium, na kterém se vystřídali zástupci snad všech populárních hudebních stylů současnosti. I Holy Divers a Alicia. Chuckovi dalo hodně úsilí přemluvit kluky v kapele, aby si Alicia s nimi mohla zahrát. Největší výhrady měl samozřejmě Dexter. Co Nick odešel z kapely, snažil se ze všech sil nahradit jeho místo leadera. Chuck tomu jen nechával volný průběh. Nechtěl se angažovat v žádných hádkách. Ani Alicia nic neříkala. Jméno Nick Matsuda bylo v kapele tabu. Alicia neměla sílu ho hájit, protože věděla, že se všichni okamžitě postaví proti ní. Jen Ted byl nad věcí. Očním kontaktem jí dal vždy signál, že s ní souhlasí, ale ať se uklidní, že hádky nemají smysl. A opravdu neměly. Vyřešit tuhle napjatou situaci mohl jedině Nick.

Ale při vystoupení na sobě nedali nic znát. Nikdo by nehádal, že tato kapela prochází hlubokou krizí.

Neřekl by to ani Nick, který pozoroval celou show z povzdálí temné pláže. S rukama v kapsách a smutným pohledem sledoval svůj včerejší sen, který již pominul. Stál při kapele od jejího zrodu, od prvního hitu až k platinovým deskám. Pozval do kapely Teda, Dextera, Joea a nakonec Chucka. Zatímco pozoroval velkolepou show, matně se snažil vypátrat v paměti, kde udělal chybu. Než kapela vznikla, vystřídal se v ní více členů. Tehdy byli jen

spolužáci na střední škole. Když ale potkal tyhle kluky, myslel si, že budou kamarádi na život a na smrt.

„Ali, bylas úžasná!“ objala ji kamarádka, se kterou se potkala u baru. „Díky, Kate. Jsem ráda, že jsi tady.“ „Bavíš se tu?“ „Jasně! Už se těším, až si zatancujem!“ říkala s nadšením.

„No to snad ne!“ vyrušila je Natasha. „Tash, já nevěděla, že tohle je akce pro charitu,“ dodala Lindsay s přehnaně přepudrovaným nosem, „podle toho bych se oblékla.“ A ty dvě ženy se začaly jedovatě smát.

„Katie,“ řekla Alicia, „řekni, co se děje s otevřenou ránou, když ji zaplácáme make-upem?“ „Ou, to bych nedoporučovala. Může se to zanítit. A pak záleží na části těla. Třeba ruka nebo noha se dá uříznout. Nejhorší je hlava. S tou by odešel i mozek.“ „Ale v tvém případě se opravdu nemáš čeho bát,“ dodala Alicia a začaly se s Katie smát. Lindsay něco procedila mezi zuby a spolu s její kamarádkou odešly.

„Bože, to je kráva!“ chytla se Alicia za hlavu. „Ještě, že tu není Nick. To by neměla jenom zlomenej nos.“ „Jo, dobře věděl, proč zůstat na pláži.“ podotkla Kate. „Cože? Nick je tady?“ „Tys to nevěděla? Celou show prostál támhle u moře.“ A Alicia otočila hlavu. Viděla tam Nicka ve stínu světel. „Omluvíš mě na chvíli?“ Kate kývla a Alicia spěchala k Nickovi.

Nick viděl, jak k němu Alicia míří, tak se otočil a pomalu odcházel pryč.

„Přece jenom jsi přišel,“ řekla. „Bydlím na kopci, chtěl jsem zajít na drink. Úplně mi vypadlo, že dnes je ta show.“ „Jsi špatný lhář, Nicku.“ a začala se procházet s ním. „A jak to jde v kapele?“ zeptal se. „Dexter si teď hraje na šéfa a Gordon mu leze do řiti. To samý Joe. Ted jim odkývne všecko, jen aby měl klid. Chuck to neřeší, uvažuje o něčem jiným.“ „Takže se rozpadáme?“ „Dexter už vyjednáva s agentem o vypovězení smlouvy.“ „To stihl rychle.“ podivil se.

„Uvažovala jsem o návratu do Evropy. Přijela jsem kvůli spolupráci a dopadlo to fiaskem.“ „Chceš se vrátit?“ zastavil se. „Nevím. Ale aspoň bych měla rodině oznámit tu novinu.“ A usmála se. „Víš,“ zastavil se Nick, „vlastně jsem dnes v noci přišel kvůli tobě. Cítil jsem se provinile za to ráno.“ „Omlouváš se mi?“ pousmála se Alicia. „To ne, ale... Poslyš, nikdo před tebou se mnou nejednal tak, jako ty.“ „Ještě tě nikdo neposlal k psychiatrovi? Tak asi na tom nebudeš tak zle.“ „Nemyslím jen to, když ty seš taková prostořeká! Nejsu zvyklej, že se mnou ženský jednaj, jak...“ „Se sobě rovným?“ doplnila ho. „Líbí se mi tvá upřímnost, a že hraješ fér.“ „Víš, Nicku, leccos jsem si už zažila a od jistý doby jsem si řekla, že nenechám chlapy, aby se mnou orali a vláčeli.“ „To se mi na tobě líbí, že seš taková svá. Osobnost. Ale někdy mě to fakt točí.“

„Vážně jsem jediná?“ a Nick se pousmál. „Nevěřím tomu, že ty sis vzal nějakou blbku, se kterou máváš ty, jak se ti zachce. Myslím si, že ta tvoje je ta, kdo udává tempo. A ty si to kompenzuješ na ostatních.“ „To tě taky naučili na Sorbonně?“ zazubil se. Alicia se pousmála. „Nemyslela jsem to zle. Vážně jsem ti chtěla pomoci.“ „Já vím. Už se tím netrap.“ A odvrátil pohled. Byl malinko nervózní.

„Nicku, proč mám pocit, jako bys mi chtěl něco říct a to něco se mi určitě nebude líbit?“ Nick se zhluboka nadechl. „Ann... chce začít znova. Ona a já od začátku.“ Alicia zalapala po dechu. „A ty?“ „Sakra Ali, měl jsem snad na vybranou? Moje žena si včera chtěla vzít život a dnes byla tak šťastná, dlouho jsem ji takhle neviděl. Omluvila se mi za jistý nepříjemnosti, co mi řekla a... Sakra, já nejsu tak silnej jak ty, nedokážu jí vmést do očí, že někoho mám.“ „Tady ale nejde o žádnou odvahu ale o to, co je správný!“ „Správný je zůstat s člověkem,

kteřej mě potřebuje bez ohledu na vlastní potřeby,“ řekl, ale podíval se do země. Alicii ukápla slza. „V tom případě ti nebudeme překážet.“ A odešla.

Nick ji opět nechal jít. Lásku svého života, ženu, na niž pouhá myšlenka ho držela nad vodou. Ale musel svoji sobeckost proměnit v Annino štěstí. Anna by bez něj nepřežila jediný den. Ale na otázku, jestli Nick přežije jediný den bez Alicii, si raději nechtěl odpovídat.

Kate zůstala stát u baru, aby dopila drink. Z povzdálí pozorovala Aliciu a Nicka, ale vyčetla, že jejich setkání nevěstí nic dobrého.

Pak ale z nenadání ucítila náraz do zad a něčí pivo jí polilo ruku. Otočila se a chtěla pořádně od plic vynadat tomu ňoumovi, který do ní vrazil.

Ale když Ted uviděl její naštvané oči a naštulené rty, začal se omlouvat, jako malý školáček za špatné vysvědčení. „Je mi to strašně líto, já... Snažil jsem se jít opatrně, ale kolem tancujících lidí se to těžko dá. Jste v pořádku?“ Položil na bar dvě piva a prázdnou sklenku. Více polil sebe, než ji. Vrazil do něj párek opilých lidí. Kate se zadívala do jeho psích očí a po chvíli se i usmála. Z kabelky vytáhla balíček papírových kapesníčku a utřela si politou ruku. „Tu máte,“ nabídla mu kapesníček, aby se také utřel. „Díky. Vážně je mi to líto.“ „To nic.“ usmála se podruhé. Ted se při utírání zamysel: „Vás jsem už ale někde viděl...“ „To pochybuju, rozhodně nepatřím mezi smetánku. Lístek jsem dostala od kamarádky.“ Ted se pousmál. „I tak mi přijde povědomá. A líbil se Vám alespoň program?“ „Ale jo, byl to velice příjemný večer. Na takové akce se člověk jen tak nedostane. Vážím si toho.“ Ted se jí zadíval do očí. Usmála se.

Pak ale zahlédla Aliciu.

„Omluvíte mě, prosím?“ „Ale jistě. Rád jsem Vás poznal, slečno...“ a čekal, že mu řekne svoje jméno. „Jsem Kate,“ usmála se. „Kate.“ usmál se. „Ještě jednou mi odpusťte to pivo...“ „To nic.“ řekla vlídně a šla Alicii naproti.

Když viděla, v jakém stavu se k ní Alicia vrací, zavezla ji raději domů. Tam Alicia probřečela hodiny. Katie ji zásobovala kapesníčky i zmrzlinou. Ale Alicia pořád plakala. Cítila, že tentokrát ho ztratila na vždy. Štěstí jí proklouzlo mezi prsty a nemohla tomu nijak zabránit. Katie se jí snažila utišit, ale šlo to velice těžko.

„Nejhorší na tom je, že...“ otřela si slzy, „že jsem vždycky věděla, že se k ní vrátí. Vždycky se vrátí. Ale moje malá dušička tam někde hluboko doufala, že to bude naopak. Myslela jsem, že když mě miluje, tak od ní odejde. Nečekala jsem, že to skončí tak rychle. Ještě odpoledne jsem se těšila na show, zpívali jsme, bylo to super. Ještě jsem myslela, že my dvě spolu zapaříme a že nám bude skvěle. Nečekala jsem takovej šok.“ A hlučně se vysmrkala. „Víš, Ali, na světě jsou silnější věci, než je láska.“ „Fakt by mě zajímalo, co na ní vidíš!“ říkala jedovatě. „Proboha pět let s ní nespál! Ta ženská ho očividně nepřitahuje!“ „Ali, nech to být.“ snažila se ji uklidnit. „Katie, on mě miluje a já jeho, čekáme spolu dítě! My dva máme bejt spolu, jejich manželství je už dávno pryč.“ „Ali, neřeš to. Nick má k tomu jistě své důvody.“ „Důvody, srab je to!“ „Beruško, uklidni se. Nick je pryč, rozhodl se pro svoji ženu. Je to tvrdý, bolí to, ale musíš se s tím vyrovnat.“ „Když to je takovej pocit beznaděje a zároveň jsem strašně naštvaná! Nejvíc ale z toho, že pořád nevím proč. Připadám si u toho jak ten nejvěčší debil.“ „To je jasný... Ale ty musíš jít dál. Žít pro svoje miminko. Časem si určitě najdeš skvělýho chlapa, kteřej tě bude...“ „-Ne, Kate, já už nikoho nechci. Nechci začínat

odznova. Teď se musím vybrečet a smířit se s tím. Možná pojedu domů.“ „Myslím si, že by ti to pomohlo.“ „Jo, to jo. Akorát se bojím, že už nebudu mít nikdy odvahu vrátit se zpět.“

Nick zůstal až do svítání na pláži. Posadil se na písčnatý břeh a koukal do dáli na moře osvětlené měsícem. Ten se odrážel ve vlnách divokého přílivu spolu s drobnými hvězdami. Zbytek zahaloval černý plášť. I bar časem utichl. A tak mohl Nick rozjímat a přemýšlet sám nad sebou při šumění oceánu. Vzpomínal.

Vzpomínal na dobu, kdy s Aliciou trávil první týden. Přestože bylo počasí obzvláště teplé, prakticky nevytáhli paty z postele.

Nick ležel v její posteli a ona se procházela po ložnici v jeho tričku. Otevřela balkon a vešla na něj. „Měli bychom jít ven, je tam nádherně.“ nasála čerstvý vzduch. Nick vstal, objal ji za boky a políbil na krku. „Však jsi venku.“ „Nicku, nevyšli jsme ven celých pět dní. Už ani nemáme nic k jídlu.“ „Tak objednáme pizzu.“ „Tu jsme měli k snídani.“ pousmála se. „Tak dojíme čínský nudle z večere.“ „Nicku!“ otočila se k němu a smála se. „Celých pět dní jsme v posteli.“ „A tobě to vadí? Aha, ty máš abstáák!“ a vzal ji do náručí. „Nicku ne, do postele ne!“ Ale on ji hodil na postel, kde se vášnivě pomilovali.

Těch čtrnáct dní bylo pro něj jako útěk z pekla do ráje. Milovali se skoro na všech místech v jejím domě. I v zahradě a v bazénu.

Ale hlavně vzpomínal na okamžik, kdy si poprvé uvědomil, že se do Alicii zamiloval. Nikdy nezapomněl ten pohled, tu jiskru v jejích očích. Už to nebyl pohled tygřice, kterou poháněl jen chtíč. Už to byl pohled ženy, která očekává něco víc. Respekt. Něhu. Náklonnost. Lásku. Sounáležitost. Vše, co jí Nick dát chtěl, ale nemohl, protože to již dávno patřilo jiné.

Hodil do vody kamínek, který roztříštil jeho obraz na desítky malých vlnek. Přesně tak se Nick cítil. Roztříštěný, rozpolcený, sám.